

at den foregaar i en sen Aftentime. Det er andre, som have foranlediget det og maa bære Ansvarer derfor.

Jeg nødes til at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det, der nu er fremkommet fra flere Sider. Jeg vil da begynde med at sige den højtærede Minister en Tak, fordi han var saa elskværdig at stille sig imødekommende overfor de forelagte Lovforslag. Den højtærede Minister gjorde en Henstilling, idet han sagde, at han vilde henstille til Arbejdernes Repræsentanter, at de foreholdt Arbejderne, at de skulde være hurtigere i Vendingen, saaledes at de til enhver Tid kunde skifte Arbejde, naar Konjunkturerne bød det. Jeg skal naturligvis gerne i den Udstrækning, som jeg anser det for muligt, medvirke i den Henseende, men jeg har ganske som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der nylig talte, den Tro, at det kun i forholdsvis ringe Grad er muligt at faa Arbejderne til at foretage disse Forandringer fra Fag til Fag. Det kan jo ikke lade sig gøre, hvis der er for mange Skrædersvende, pludselig at sige, at de skulle gaa hen og tage Murerarbejde, hvis der er rigeligt Murerarbejde, og man kan ikke sende Typograferne ud at være Skærveslagere o. s. v. Hvad angaar Forandringen fra Haandværker- eller Arbejdsmandsgrupperne til Landbruget, tror jeg, at der fra vor Side er gjort alt, hvad det er muligt at gøre. Vi have baade i Pressen og gennem vore Organisationer og ved Henvendelse til andre Partiers Blade søgt at imødekomme den Trang, der paa et vist Tidspunkt sagdes at være til Stede i Landbruget, til at faa noget af den overflødige Arbejdskraft fra København. Der er i den Henseende sikkert intet at behøje Arbejdernes Repræsentanter. Der blev ikke fra nogen anden Side taget mere velvilligt paa det Ønske, der ved den Lejlighed fremkom, end netop fra Arbejdernes Presse og Organisation. Men det viser sig jo, at den Trang, som man sagde var til Stede, enten ikke var til Stede, eller at man i hvert Fald ikke ønskede at afhjælpe den ved at tage Folk inde fra Arbejdsmandenes Anvisningskontor, hvor der i alt Fald paa det Tidspunkt, og paa adskillige Tidspunkter i denne Arbejdsløshedsperiode, var tilstrækkelig mange Folk, som vare villige til at rejse ud paa Landet. Men ellers lader det sig i al sin Almindelighed neppe gøre ved alle mulige Lejligheder at foretage det, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) kaldte at changere.

Jeg erkender, at hvis Arbejderne i Retning af at skifte fra Fag til Fag kunde changere med samme Lethed, som det ærede Medlem fra Hillerød ved visse Lejligheder i politisk Henseende har kunnet changere, vilde det være fordelagtigt, det skal jeg ikke nægte, men det Changement tror jeg ikke, Arbejderne kunne udføre paa Arbejdsmarkedet saa let, som det ærede Medlem mener, det kan lade sig gøre.

Den højtærede Minister talte under sin Omtale af Forslagene om, at han ikke troede, at Amtsraadene, selv om man ikke havde en ekstraordinær Bemyndigelse herinde fra Rigsdagen, vilde stille sig uvillige. Jeg vil i den Anledning blot gøre den Bemærkning, at jeg har sørgelige Erfaringer i den Henseende. Da Loven om fortsat Hjælp var gældende, var der nogle Haandværkssvende i en større Landkommune Jylland — og maaske et Par Steder til — der mente, at de som Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse og som arbejdsløse i vedkommende Fag, og da de ikke kunde faa Arbejde i samme Fag noget Sted i Landet, kunde henvende sig og søge fortsat Hjælp, men med Amtsraadets Billigelse nægtede man dem denne Hjælp. Jeg har derfor ikke den største Tro til den Villighed, som den højtærede Minister mente, at Amtsraadene vilde vise. — Den højtærede Minister sagde om Forslaget om fortsat Hjælp til arbejdsløse, at det kunde der neppe siges noget reelt imod. Det glædede mig, at den højtærede Minister stillede sig paa det Standpunkt, og jeg haaber da, at han til Trods for de Udtalelser, der fra anden Side ere faldne, vil medvirke med samme Elskværdighed, som han har udtalt sig med i Aften, til, at dette Forslag, der utvivlsomt er meget betydningsfuldt, kan blive gennemført. — Den højtærede Minister kunde ikke gaa ind paa Refusionsbestemmelserne i Forslaget om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Jeg forstaar jo, at det er det samme Standpunkt, den højtærede Minister og hans Parti indtog i Fjor og det foregaaende Aar. Jeg forstaar, at det ogsaa gøres gældende nu. Jeg kan naturligvis ikke erkende, at det ikke skulde være rigtigt, og beklager, at man ikke mener at kunne gaa ind paa det, da Lovens nuværende Form utvivlsomt har den uheldige Virkning, at der vel mange Steder er Trang til at yde Hjælp, men at denne Hjælp ikke ydes, netop paa Grund af, at Kommunerne ikke have Udsigt til at faa i hvert Fald en større Part, end